

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över promemorian Nya anståndsregler i vissa gränsöverskridande situationer samt ändring av reglerna om periodiseringsfonder och ersättningsfonder vid utflyttning

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Förslaget avser ändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244) så att anstånd med utflyttningsbeskattning inom europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) även ska kunna beviljas begränsat skattskyldiga juridiska och fysiska personer. Som förutsättning för anstånd föreslås att det ska finnas fullgoda möjligheter att driva in skatten. Vidare föreslås att anstånd ska kunna beviljas i fler utflyttningssituationer än idag både för juridiska och fysiska personer. Dessa utflyttningssituationer omfattar situationer när skattskyldigheten för inkomsten från en näringsverksamhet helt eller delvis har upphört på grund av att den skattskyldige har överfört tillgångar från sitt fasta driftsställe i Sverige till en stat inom EES, under förutsättning att tillgångarna tillhör den skattskyldige även efter överföringen. Anstånd ska också beviljas om skattskyldigheten för inkomsten från en näringsverksamhet helt eller delvis har upphört på grund av att den skattskyldige har överfört den näringsverksamhet som bedrivs vid ett fast driftsställe i Sverige till en stat inom EES. För samtliga nämnda situationer krävs att näringsverksamheten utanför Sverige inte har upphört.

Det högsta tillåtna anståndsbeloppet ska minskas med en femtedel varje år nytt anstånd beviljas. Anstånd kan på så sätt beviljas i högst fem år då skatteskulden ska vara helt betald. En kostnadsränta ska tas ut när anstånd beviljas och anstånd ska också få förenas med krav på säkerhet.

Anstånd ska kunna beviljas med betalning av sådan skatt eller avgift som bestäms efter tillämpning av reglerna om avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt i inkomstskattelagen (1999:1229).

Vidare föreslås vissa ändringar i inkomstskattelagen så att en begränsat skattskyldig fysisk eller juridisk person inte omedelbart behöver återföra avdrag för avsättning till periodiseringsfonder vid utflyttning respektive ersättningsfonder när den skattskyldige för över den näringsverksamhet som bedrivs från den skattskyldiges fasta driftsställe i Sverige till en stat inom EES. Vidare föreslås att särskilda uppgifter om förhållanden som rör sådana fondavsättningar ska lämnas. Därutöver föreslås vissa följdändringar i inkomstskattelagens bestämmelser om särskilt avdrag för inventarier vid uttagsbeskattning. Ändringarna avser att utvidga möjligheterna till anstånd så att fler utflyttningssituationer än idag omfattas.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Av konsekvensutredningen framgår att de föreslagna ändringarna i huvudsak följer av de krav som finns i artikel 5 i rådets direktiv (EU) 2016/1164 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (direktivet mot skatteundandragande). Syftet är därför att de svenska bestämmelserna i skatteförfarandelagen ska leva upp till de EU-rättsliga kraven.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets bakgrund och syfte är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I konsekvensutredningen anges att delförslaget om särskilt avdrag för inventarier vid uttagsbeskattning införs för att tillgodose att avyttring av inventarier i de anståndssituationer som följer av artikel 5.2 i direktivet mot skatteundandragande får omedelbart genomslag vid beskattningen. Någon alternativ lösning bedöms inte finnas. När det gäller förslaget om återföring av periodiseringsfonder och ersättningsfonder uppges att det föranleds av praxis från EU-domstolen och att någon alternativ lösning därför inte finns. Den föreslagna uppgiftsskyldigheten om förhållanden som rör sådana fondavsättningar behövs för Skatteverkets kontroll av avdrag för fondavsättningen. Förslagsställaren gör bedömningen att specificeringen av vilka uppgifter som ska lämnas bör meddelas via myndighetsföreskrifter. Förslagsställaren redovisar sina överväganden i valet av tidpunkten för när uppgifterna ska lämnas. Om uppgiftsskyldigheten inte skulle införas skulle Skatteverket riskera att inte få in uppgifterna som kan leda till återförande till beskattning av fonderna.

Förslaget att även begränsat skattskyldiga juridiska personer ska kunna beviljas anstånd med betalningen av utflytningsskatt i vissa situationer uppges följa av artikel 5.2 i direktivet. Att förslaget även ska omfatta fysiska personer föreslås i syfte att skapa ett enhetligt och symmetriskt system och bedöms vara i linje med EU-rätten. Förslagsställaren vill därigenom också undvika att anståndsbestämmelserna blir en faktor vid valet av ägarform. Av artikel 5.2 följer även förslaget om att förutsättningen för anstånd ska vara att det finns fullgoda indrivningsmöjligheter.

Vidare uppges att förslaget om att anstånd ska kunna beviljas med betalning av sådan skatt som bestämts efter tillämpning av reglerna om avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt i inkomstskattelagen föranleds av praxis från EU-domstolen. Förslaget om att förutsättningen för anstånd ska vara att det finns fullgoda indrivningsmöjligheter syftar i detta fall till att få ett enhetligt system. Förslagsställaren gör även bedömningen att det ligger i linje med EU-rätten, vilket motiveras.

Den förslagsdel som rör anståndets högsta belopp och hur det ska minskas över åren följer, enligt förslagsställaren, av artikel 5.2 i direktivet. Motsvarande förslag för avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt avser att skapa ett enhetligt system.

Vidare anges att EU-direktivet medger att medlemsstaterna tar ut ränta på anståndsbeloppet i enlighet med lagstiftningen i den skattskyldiges medlemsstat eller det fasta driftsställets medlemsstat. Enligt förslaget ska en sådan ränta tas ut, eftersom det ligger i linje med riktlinjerna för skattepolitiken som regeringen har fastställt. Om ränta inte togs ut skulle riktlinjerna inte kunna följas.

Enligt direktivet får även anstånd med betalning av skatt eller avgift vid utflyttningsbeskattning och i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt förenas med krav på säkerhet. Förslagsställaren bedömer att om inget krav på säkerhet ställs skulle det föranleda en ökad indrivningsproblematik.

När det gäller beskattning av överföringar av tillfällig natur finns det, enligt förslagsställaren, en möjlighet att undanta sådana överföringar som följer av artikel 5.7 i direktivet. Artikel 5.7 omfattar överföringar av tillgångar för värdepappersfinansiering, tillgångar som ställs som säkerhet eller när överföringen av tillgångar sker i syfte att uppfylla tillsynskapitalkrav eller med avseende på likviditetshandling. Förslagsställaren gör bedömningen att inget undantag för sådana överföringar bör införas i Sverige, eftersom det, enligt direktivet, inte finns någon skyldighet att utflyttningsbeskatta realiserade värdeökningar som har upparbetats i dessa tillgångar vid överföringen.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen redovisas de olika delförslagen liksom hur de förhåller sig till artikel 5 i rådets direktiv (EU) 2016/1164 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion. Förslagsställaren redovisar det handlingsutrymme som finns gentemot direktivet, liksom hur det har använts och varför.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I remissen anges att tidpunkten för ikraftträdandet för ändringarna i inkomstskattelagen liksom i skatteförfarandelagen planeras till den 1 januari 2020. För vissa bestämmelser gäller att tillämpningen ska ske första gången på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

I konsekvensutredningen anges att Skatteverket kan komma att få engångskostnader för bland annat informationsmaterial avseende utflyttningskatten.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen uppges att förslagen bedöms beröra ett fåtal skattskyldiga. Förslagsställaren gör även bedömningen att de utvidgade anståndsmöjligheterna inte kommer att medföra att fler anstånd tillkommer. Det framgår att under åren 2015-2017 medgavs mellan två och sex anstånd för skatt på uttag för obegränsat skattskyldiga juridiska personer. Enligt Skatteverkets bedömning är uttagsbeskattning där begränsat skattskyldiga fysiska och juridiska personer berörs inte så vanliga att det finns skäl att anta att det kommer att bli något större antal personer som får rätt att söka anstånd. Bedömningen är överlag, även i fall som rör avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond, att få skattskyldiga kommer att omfattas.

Såvitt Regelrådet förstår omfattar förslagen företag i alla olika branscher. När det gäller storleken på berörda företag anser Regelrådet att förslagsställaren borde ha kunnat redovisa någon slutsats om storleken på de företag som hittills ansökt om anstånd. En sådan uppgift har betydelse i bedömningen av om förslagen kan få effekter av betydelse för mindre företag.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av berörda företag utifrån antal och bransch är godtagbar, men att redovisningen av företagens storlek är bristfällig.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

I konsekvensutredningen anges att de administrativa kostnaderna bedöms vara oförändrade för de obegränsat skattskyldiga och att det för de begränsat skattskyldiga tillkommer en årlig administrativ kostnad för en eventuell ansökan om anstånd och delåterbetalning. För personer som omfattas av uppgiftsskyldighet på grund av avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond uppstår en årlig administrativ kostnad till och med det år avsättningarna har återförts. De administrativa kostnaderna bedöms inte vara betungande och ska ses i relation till förmånen i form av skattekredit.

Regelrådet kan konstatera att en ansökan om anstånd är frivillig, samtidigt som ansökningsförfarandet sannolikt inte kan vara särskilt betungande för de företag som väljer att skriva en sådan.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av förslagets administrativa kostnader är godtagbar.

Andra kostnader och verksamhet

I konsekvensutredningen uppges att för obegränsat skattskyldiga medför förslagen att det tillkommer en räntekostnad och en begränsning av den möjliga anståndstiden till fem år, vilket leder till ett utflöde av likviditet. Förslagsställaren anser att eftersom förändringarna i bestämmelserna avser anstånd med skattebetalningar och inte införande av en ny skatt eller förändring av en skattebas kan effekten anses vara begränsad för företagen. I konsekvensutredningen anges att räntan bör beräknas med utgångspunkt i en basränta i enlighet med bestämmelserna 65 kap. 3 § Skatteförfarandelagen ((2011:1244)). Slutligen uppges att för de begränsat skattskyldiga medför förslagen möjligheter att erhålla en skattekredit, vilket förbättrar likviditeten.

Regelrådet kan konstatera att det saknas en redovisning av effekterna av att förslagsställaren valt att inte utnyttja möjligheten att göra undantag vid beskattning av orealiserade värdeökningar som har upparbetats i tillgångar av tillfällig natur så som uttrycks i artikel 5.7 direktivet. Regelrådet saknar därför möjlighet att bedöma dessa effekter.

I övrigt anser Regelrådet att förslagsställaren borde ha kunnat redovisa exempel på beloppsnivåer som hittills varit föremål för begäran om anstånd. Förslagsställaren hade till exempel kunnat utgå från de två till sex företagen som nämns i redovisningen. Det hade underlättat förståelsen för vilken betydelse de förändrade anståndsbestämmelserna kan få för företagens likviditet, vilket även är intressant i bedömningen av om förslagets effekter på eventuella mindre företags verksamhet.

Regelrådet finner med anledning av detta att förslagsställarens redovisning av förslagets påverkan på företagens andra kostnader och verksamhet är bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det saknas redovisning av om förslaget har någon påverkan på konkurrensförhållandena.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställarens redovisning indirekt visar att förslaget medför att begränsat skattskyldiga juridiska och fysiska personer nu kommer att få samma möjligheter till anstånd som obegränsat skattskyldiga, vilket i sig medför en förbättring av konkurrensförhållandena. Regelrådet

kan vidare konstatera att förslagsställaren gör bedömningen att förslaget inte kommer att medföra att särskilt många fler anstånd kommer att begäras och att Skatteverkets delar den bedömningen.

Regelrådet finner att utebliven redovisning av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena utifrån förutsättningarna i detta ärende är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Det saknas redovisning av om förslaget medför någon ytterligare påverkan på företagen.

Regelrådet har i sin granskning av förslaget inte kunnat identifiera någon sådan påverkan och finner därför att utebliven redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden utifrån förutsättningarna i detta förslag kan anses godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Det saknas redovisning av om särskilda hänsyn till små företag har övervägts.

Regelrådet kan konstatera att förslaget avser att fler ska kunna begära anstånd vid utflyttningsbeskattning och att till exempel även fysiska personer ska omfattas av denna möjlighet. Regelrådet anser att det hade varit önskvärt om förslagsställaren hade redogjort för i vilken mån regelförändringen skulle kunna undanröja hinder för små företag att ansöka om anstånd.

Regelrådet finner att utebliven redovisning av särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning utifrån förutsättningarna i detta ärende är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren redovisar de flesta punkterna i sin konsekvensutredning på ett godtagbart sätt och att bristerna, utifrån förutsättningarna i detta ärende, inte bör påverka den sammantagna bedömning på ett avgörande sätt.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 27 mars 2019.

I beslutet deltog Claes Norberg, ordförande, Hanna Björknäs, Yvonne von Friedrichs och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av Annika LeBlanc.



Claes Norberg
Ordförande



Annika LeBlanc
Föredragande